

Varför all denna fokus på äktenskap och familj?

Ur boken "Tweeting with God"

av Don Michel Remery

(Ignatius Press, San Francisco, 2015)

Av sin stora kärlek skapade Gud mänskliga varelser efter sin egen bild: "Till man och kvinna skapade han dem" (1 Mos 1:27), så att de skulle kunna vara delaktiga i Guds kärlek och skapa liv. Därför befallde han dem att "vara fruktsamma och föröka sig" (1 Mos 1:28). Som kristna kan vi forma denna kallelse till kärlek på två sätt: äktenskapets sakrament eller celibatet vigd åt Gud Johannes Paulus II har sagt följande om dessa två tillstånd: "Vart och ett av dem är, i sin rätta form, ett förverkligande av den djupaste sanningen om människan, att hon är 'skapad till Guds avbild' " (*Familiaris Consortio*, 11).

Gud är med och närvarande

En man och en kvinna bekräftar på ett avgörande sätt att de valt varandra i äktenskapets sakrament. De låter Gud vara med i sin relation och är överens om att söka honom tillsammans från bröllopsdagen och för all framtid. Genom vigsellöften ger de sig själva exklusivt åt varandra utan några som helst förbehåll och är överens om att vara varandras stöd så länge de lever och att välkomna barn som gåvor från Gud. Denna kärleksfulla och livslånga förening är vad Gud har velat från begynnelsen: "Därför skall en man lämna sin far och sin mor och hålla sig till sin hustru och de skall bli ett kött" (1 Mos 2:24).

Det är Guds plan att varje barn ska komma till i den kärlek mamman och pappan har tillsammans i äktenskapet. Det är kanske inte alltid föräldrarna lever upp till idealet men en bättre början för ett barn är svår att föreställa sig!

Sorgligt nog håller inte alla äktenskap. Men det finns också många äktenskap som lyckas hålla ihop med stöd av ett osynligt kärlekens band. Detta

band har sin källa i Gud. Ett lyckat äktenskap kräver att båda makarna investerar all sin förmåga kontinuerligt. De lever ju inte för sig själva bara, utan lika mycket för den andre. När det börjar gå lite snett i ett äktenskap beror det ofta på att man inte hållit på den principen. Samtidigt är det just när kärleken sätts på prov som det behövs än mer kärlek och än mer hänsynstagande till den andre. Kristna makar som håller ut också när de upplever svårigheter märker att kärleken blir starkare och starkare med tiden. De har överseende med varandra och är förlåtande. De lär sig, med S:t Paulus' ord, att nyckeln till äktenskaplig lycka är att "underordna sig varandra i vördnad för Kristus" (*Ef* 5:21).

Samhällets hörnsten

Forskningen visar att det är bäst för ett barn att växa upp i en familj med en far och en mor som är intimt förbundna med varandra i kärlek. På grund av sjukdom, olycka eller skilsmässa är det kanske inte alltid möjligt. Familjelivet gör människor mer sociala, utgivande och tåliga. En sådan uppväxttid är därför också en bra förberedelse för ett ansvarsfullt föräldraskap. Familjerna "utgör grundvalarna för friheten, tryggheten och broderligheten i samhället" (*Katolska kyrkans katekes*, 2207). Det är av det skälet man talar om familjen som samhällets hörnsten.

(Ur boken: kapitel 4.19, sid 358-359, översättning, Göran Fäldt, 2016).